شماره یک

فوریه 2018

کمون: نشریه سیاسی، خبری و فرهنگی

«پلاتفرم دموکراتیک جنبش ها و خلق های ایران»

خودمدیریتی دمکراتیک و شورایی

بهرام رحمانی

اولین شماره «پلاتفرم دمکراتیک جنبش‌ها و خلق‌های» ایران، در شرایطی انتشار می‌یابد که بحران‌های فزاینده اقتصادی، سیاسی، اجتماعی و فرهنگی، منطقه متلاطم خاورمیانه به ویژه ایران را فراگرفته است. مطالب این شماره به اسناد اولیه پلاتفرم که بعدها می‌توانند مدون‌تر و کامل‌تر گردند، اختصاص داده شده است.
در چنین شرایطی، طبیعی‌ست که هر جریانی به دنبال معرفی برنامه‌ها واهداف سیاسی - طبقاتی خود در رابطه با تغییر و تحولات آتی جامعه ایران باشد. در این رابطه، پیشنهاد ما، خودمدیریتی دمکراتیک با روابط و مناسبات شورایی و رد قاطع «دولت - ملت» است!
زنان و مردان قهرمان و آزادی‌خواه روژآوا با تکیه بر سازماندهی شورایی قویاً در مقابل یک جبهه فاشیستی نفرت‌انگیز و جنگ‌طلب، با اتکاء به حقانیت مطالبات و خواسته‌ها و ارزش‌های آزادی‌خواهانه و برابری‌طلبانه و عدالت‌جویانه و به منظور احقاق حقوق استثمارشدگان مزدبگیر و جان به لب رسیده مردم ایستاده‌اند.
اکنون بیش از هر زمان دیگر روژآوا در محاصره فاشیسم منطقه‌ای و بین‌المللی است. تا کنون همه متجاوزان و دشمنان روژآوا توسط پیکارگران دلیر آن منطقه، شکست خورده و کماکان محکوم به شکست هستند.
هنوز آینده جنگ ترکیه و حامیان آن در عفرین و روژآوا به روشنی معلوم نیست. احتمال دارد پیکارگران روژآوا، مانند کمون پاریس و انقلاب 1357 مردم ایران، در مقابل سنگینی توحش و قدرت فاشیسم سرمایه‌داری منطقه‌ای و جهانی با شکست مواجه شوند. اما تجارب حاصل از کوبانی و آزادی رقه، نشان می‌دهد که با توجه به مقاومت تحسین‌برانگیز و قهرمانانه یگان‌های مدافع خلق و رزمندگان انترناسیونالیست که از کشورهای مختلف جهان به این نیروی رهایی‌بخش پیوسته‌اند و حمایت و پشتیبانی بین‌المللی آزادی‌خواهان جهان و رسوایی دولت ترکیه و در راس آن شخص رجب طیب اردوغان که نقش هیتلر و سلاطین عثمانی را بازی می‌کند، بتوانند در این جنگ نابرابر و تحمیلی پیروز شوند و نظام دلخواه خود را به وجود آورند. در چنین روندی، حتی جریانات چپ و ناسیونالیست «ملت - دولت پرست»، تلاش می‌کنند تا دستاوردهای این جنبش رهایی‌بخش را با پخش خبر و تحلیل نادرست و جعلی مخدوش نمایند.
اما نتیجه هر چه که باشد، سیستم خودگردان روژآوا یک دستاورد بزرگ قرن بیست و یکم به شمار می‌رود و بدیهی است که هر نیروی آگاه و سازمان‌گر و امیدوار به زندگی شایسته انسان، این دستاوردها را پاس خواهد داشت و در جهت رشد و گسترش اهداف آن خواهد کوشید. به عنوان نمونه می‌توان به دستاوردهای کمون پاریس، انقلاب 1917 روسیه، انقلاب 1357 مردم ایران، جنبش اشغال وال استریت، بهار عربی و اکنون نیز خیزش مهر ماه امسال در بیش از صد شهر بزرگ و کوچک ایران با شعارهایی همچون «جمهوری اسلامی نمی‌خواهیم نمی‌خواهیم»، «اطلاح‌طلب اصولگرا دیگه تموم شد ماجرا»، «نان، مسکن، آزادی»، «چه غزه چه لبنان مرگ بر ظالمان»، «زندانی سیاسی آزاد باید گردد» و... اشاره کرد. پس طبیعی است که این دستاوردها و تجارب تاریخی و آن‌چه که از حوادث و تحولات امروز به دست آمده است می تواند نقش عمده‌ای در سازمان‌گری و مبارزه کنفدرالیسم دمکراتیک شورایی متکی به آرمان‌های برابری‌طلبانه و آزادی‌خواهانه ایفا کند!

برتولت برشت

شاعر و نمایشنامه نویس آلمانی

2 شعر از برشت

اول به سراغ یهودی‌ها رفتند
من یهودی نبودم، اعتراضی نکردم.
پس از آن به لهستانی‌ها حمله بردند
من لهستانی نبودم و اعتراضی نکردم.
آن‌گاه به لیبرال‌ها فشار آوردند
من لیبرال نبودم، اعتراض نکردم
سپس نوبت به کمونیست‌ها رسید
کمونیست نبودم، بنابراین اعتراضی نکردم.
سرانجام به سراغ من آمدند
هر چه فریاد زدم کسی نمانده بود که اعتراضی کند.

راه حل

بعد از جنبش هفده ژوئن[1]
به دستور دبیر انجمن نویسندگان
در خیابان استالین اعلامیه‌هایی پخش کردند
که در آن‌ها نوشته شده بود:
«ملت،
اعتماد دولت را به سخره گرفته است
و حالا باید زحمتی مضاعف بکشد
تا آن را دوباره کسب کند.»
آیا بهتر نیست
که دولت، ملت را منحل کرده
و به جای آن ملت دیگری را انتخاب کند؟

۱- توضیح: 17 ژوئن 1953، در پی روزهای سخت اقتصادی و بی‌کفایتی حکومت آلمان شرقی، در برلین و دیگر شهرها، کارگران موسسات صنعتی، دست از کار کشیدند. تظاهرات خیابانی آغاز شد و دانشجویان و مردم به آن‌ها ملحق شدند. شب پیش از آن، تظاهرکنندگان ساختمان کمیته مرکزی حزب سوسیالیست متحده آلمان و خانه دولت را اشغال کرده بودند. پرچم سرخ را در دروازه براندنبورگ به زیر کشیدند، ساختمان خدمات گمرکی آلمان شرقی تارومار و سوزانده شد و شورای مرکزی اتحادیه کارگران و خانه انجمن دوستی شوروی - آلمان به اشغال شورشیان درآمد. آن شورش به دست ارتش شوروی و به دستور مستقیم بریا (یار نزدیک آن زمان استالین) سرکوب شد. برای جلوگیری از تکرار چنین خیزش‌هایی دیوار برلین توسط دولت آلمان شرقی ساخته شد که بعدها با فروپاشی شوروی دیوار بین دو بخش کشور از میان برداشته شد.

بر قرار باد خودمدیریتی دمکراتیک و شورایی در ایران!

کمون
نشریه «پلاتفرم دمکراتیك جنبش‌ها و خلق‌های ایران»
هر دو هفته یک بار منتشر می شود.

سردبیر: بهرام رحمانی
bahram.rehmani@gmail.com

همکاران نشریه: غزال علیالی، اهون چیاکو، جلال سبزواری، وحید محمدی، امین قضائی، شاهین محمدی، مراد عظیمی و سارا محمدی.

***

هماهنگ‌کنندگان «پلاتفرم دمکراتیك جنبش‌ها و خلق‌های ایران»:

*بهرام رحمانی
امیل آدرس:
bahram.rehmani@gmail.com
شماره تلفن: 0046-707474336
*اهون چیاکو
امیل آدرس:
ehwen.chiyako@gmail.com
شماره تلفن: 0046-737245857
آمیل آدرس پلاتفرم:
pdjkh.i@gmail.com

***

از رئوس راهکارهای«پلاتفرم دمکراتیك جنبش‌ها و خلق‌های ایران»:

پلاتفرم دموکراتیک جنبش‌ها و خلق‌های ایران همه جنبش‌های ملی دموکراتیك خلق‌های ایران، نیروهای چپ، سوسیالیست، کارگری، سکولار، آنارشیست، آزادی‌خواه و عدالت‌جو را در ایران، منطقه و در سطح جهانی به مبارزه فعال و متحد بر علیه جمهوری اسلامی دعوت می‌کند.
پلاتفرم دموکراتیک جنبش‌ها و خلق‌های ایران، صریحا اعلام می‌کند که کنفدرالیسم دمکراتیک، حقوق جهان‌شمول انسان را حقوق مسلم شهروندان می‌داند و با سرنگونی جمهوری اسلامی و تغییر حاکمیت کنونی ایران، همه این حقوق را به‌عنوان مبنای قوانین جامعه قرار خواهد داد.
پلاتفرم دموکراتیک جنبش‌ها و خلق‌های ایران، از همه خلق‌های ایران و مردم آزاده و برابری‌طلب، سازمان‌ها و احزاب سیاسی مردمی، تشکل‌های توده‌ای، کارگری و فعالین سیاسی، اجتماعی و فرهنگی دعوت به همکاری و پیوستن به این پلاتفرم می‌کند.

رئوس راهکارهای «پلاتفرم دمکراتیك جنبش‌ها و خلق‌های ایران»

پیام روشن و صریح خیزش اخیر استثمارشدگان، ستمدیدگان، سرکوب‌شدگان، رنج‌دیدگان، محرومان و گرسنگان و زنان در پیشاپیش همه جوانان جسور دختر و پسر بر علیه سانسور و اختناق، تهدید زندان، شکنجه و اعدام، وحشت و ترور و فقر و گرانی و بیکاری حکومت اسلامی در بیش از یک صد شهر کوچک و بزرگ کشور، این بود که باید جمهوری اسلامی برود. آن‌ها با تمام قدرت شعارهای طبقاتی خود را فریاد زدند: «نان، مسکن، آزادی»، «جمهوری اسلامی نمی‌خواهیم»، «زندانی سیاسی آزاد باید گردد»، و...

راهکار ما برای آینده جامعه ایران، طرح کنفدرالیسم دموکراتیك براساس پارادایم جامعه اکولوژیک، دمکراتیک مبتنی بر آزادی زن و مرد است، که هر یك از جنبش‌ها و خلق‌ها، از آزادی کامل برخوردار گردند و حق تعیین سرنوشت خود را مستقیما به دست خویش رقم بزنند. همه شهروندان ساکن ایران، جدا از تعلقات ملیتی، جنسیتی، سیاسی و مذهبی، از حقوق یکسان و برابر برخوردار باشند. یعنی به‌جای تشکیل یک «دولت - ملت»می‌توان به برساخت ملت دمکراتیک با تنوع فرهنگ‌ها و زبان‌های گوناگون در این سرزمین مشترك پرداخت.

بدین ترتیب، تمام خلق‌های ایران هم به حقوق ملی - دموکراتیك و حق تعین سرنوشت خود خواهند رسید و هم با ایجاد اتحاد دموکراتیك و داوطلبانه مانع گسست این خلق‌ها که دارای روابط تاریخی مشترک و طولانی هستند خواهد شد. بدیهی است، اگر این خواست برحق محقق نگردد، خلق‌های تحت ستم داخل جغرافیای ایران اعم از آذری، بلوچ، عرب، کرد، فارس، ترکمن، لر و ... این حق را خواهند داشت که آلترناتیوهای دیگر را تا سطح گسستن و ایجاد ملت - دموکراتیك خود برگزینند.

در حاکمیت چهل ساله جمهوری اسلامی، در نتیجه سیاست‌های سرکوبگرانه و غیرانسانی، اختلاس‌های دولتی و تبعیض‌های طبقاتی، گرسنگی، بیکاری و فقر روزبه‌روز افزایش یافته است. در این چهار دهه در ایران آپارتاید جنسی برقرار بوده و زنان به‌طور سیستماتیک سرکوب شده‌اند. محیط زیست به شدت آسیب دیده است. آسیب‌های اجتماعی کمرشکن شده است. بیکاری به رقم ده تا دوازده میلیونی رسیده است. در این حکومت، آزادی بیان، اندیشه، قلم و تشکل، اعتراض و اعتصاب ممنوع است. بدون تردید می‌توان به موارد زیادی اشاره کرد که به وضوح دلالت بر سیاست سرکوبگرانه و تبه‌کارانه و غیر دموکراتیك جمهوری اسلامی دارد.

بدون تردید جمهوری اسلامی ایران، با این پیش زمینه‌ها و ساختار کنونی که همه راه‌ها باید به راس حکومت و منافع ایدئولوژیک مذهبی، اقتصادی، سیاسی و فرهنگی آن منتهی شود و با اعمال ارتجاعی خود انواع سرکوب و فشارها را بر جنبش‌ها و خلق‌ها و اقشار مختلف و محروم ایران تحمیل می‌کند، به هیچ‌وجه از ظرفیت اصلاح و تبعیت از نظامی دموکراتیك برخوردار نمی‌باشد، بدین ترتیب مبارزه قاطع و پایدار برای گذار از تمامیت این رژیم، نیاز عاجل و مبرم مردم ایران است.

ادامه در ص 3

رئوس راهکارهای ...

به باور ما، آلترناتیو مناسب امروزی برای خاورمیانه و همچنین ایران، کنفدرالیسم دمکراتیک کمون‌های خودگردان است که بر اساس زیر سازمان می‌یابند:

۱- همه شهروندان جامعه در چهارچوب شهروندی آزاد با بر خورداری از حقوق فردی و جمعی خود بدون توجه به جنسیت، ملیت، افکار سیاسی و باورهای مذهبی و با در نظر گرفتن اصول دموکراتیك از حقوق یکسان و برابری برخوردارند.

۲- زنان در همه قلمروهای اقتصادی، اجتماعی، سیاسی، حقوقی، نظامی و شخصی با مردان برابر بوده و پنجاه درصد مدیریت تمامی این‌گونه نهادها و در همه سطوح محلی تا سراسری را زنان تشکیل خواهند داد، همچنین زنان با توجه به نیازهای ویژه خود از حق تشکیل نهادها و سازماندهی مناسب برخوردار خواهند بود.

۳- هیچ گروهی بر گروه دیگر و هیچ زبانی بر زبان دیگر و هیچ مذهب و باوری بر مذهب و باور دیگر برتری و امتیاز ندارد و همه در تبلیغ باورهای خود با رعایت اصول دموکراتیك آزادند. زبان‌های فارسی، آذری، کردی، عربی، بلوچی و سایر زبان‌های دیگر خلق‌های ایران همگی زبان‌های رسمی بوده و حق آموزش به زبان مادری و استفاده از آن در همه زمینه‌ها در قانون باید ملحوظ شود.

٤- پذیرش یا رد بی‌قید و شرط مذهب آزاد است. مذهب از دستگاه قضایی و آموزش و پرورش باید جدا باشد. هر نوع اجبار جسمی و روحی برای پذیرش هرگونه مذهبی پذیرفته نخواهد بود. کودکان و نوجوانان باید از هر نوع تعرض مادی و معنوی مذاهب و نهادهای مذهبی مصون باشند.

٥- همه اقشار و گروه‌های مردمی مجازند تشکل‌های سیاسی، اجتماعی، صنفی و فرهنگی خود را به وجود بیاورند.

٦- همه آزادند که در مجامع عمومی شوراها، مجالس و دیگر نهادهای دموکراتیک در کلیه سطوح، در روستا و شهر و استان، عضو، کاندید کنند و انتخاب شوند و دارای مسئولیت‌های مختلف باشند. همه قوانین و همه امور محلی نخست در کمون‌ها، مجالس، شوراها و مجامع عمومی محلی مورد بحث، بررسی و تصویب قرار گرفته و اجرائی خواهند شد. امور فرا محلی هم در شوراها و مجالس محلی مورد بررسی قرار گرفته و سپس برای تصمیم‌گیری نهائی به شورا و مجالس شهری ارجاع می‌شوند. در شورا و مجالس شهری امور مربوط به شهر مورد بررسی و تصمیم‌گیری قرار گرفته و موجبات اجرائی آن تصمیمات مشخص می‌شوند. شورا و مجالس شهری امور فراشهری را مورد بررسی قرار داده و پیشنهادات خود را به شورا و مجلس سراسری ارسال می‌کند. این شورا و مجالس اختیار تصمیم‌گیری در امور سراسری را داشته و مسئولیت برنامه‌ریزی برای اجرا کردن تصمیمات شوراها را در سطح سراسری بر عهده دارد.

۷- دمکراسی مستقیم، امری اساسی خواهد بود. روش دموکراسی مستقیم در مقابل آلترناتیو قدرت‌سپاری چهار سال یک‌بار به نمایندگان در دموکراسی‌های پارلمانی است.

۸- نیروهای مدافع مردم تشکیل داده خواهند شد. شهروندانی که داوطلب شرکت در این نیروها می‌شوند علاوه بر آموزش‌های نظامی، امنیتی و دفاعی، آموزش‌هایی نیز در عرصه‌هایی چون حمایت از مبارزات بر حق و عادلانه مردم، برابری زن و مرد، رعایت حقوق کودک، برخورد انسانی با خاطیان، حفاظت از محیط زیست و غیره می‌بینند. انترناسیونالیسم و صلح‌طلبی از ارکان این نیروهای شورائی نظامی خواهند بود.

۹- استثمار انسان توسط انسان ظالمانه و ریشه همه مصائب اجتماعی، طبقاتی و زیست محیطی است. کار باید به فعالیت داوطلبانه و خلاق انسان تبدیل شود. ارزش کار نباید صرفاً یك ارزش مادی و دستمزدی طلقی شود بلکه ارزش کار دارای ابعاد معنوی نیز می باشد، همه انسان‌ها برای استفاده از نعمات مادی و معنوی موجود در جامعه دارای حق برابر خواهند بود.

۱۰- اشتغال کودکان تا 18 سالگی باید ممنوع اعلام شود و کودکان باید از تحصیل و بهداشت رایگان برخوردار باشند.

۱۱- پناهندگانی که وارد مناطق کمون خودمودیریتی دمکراتیک می‌شوند از همه حقوق سیاسی، انسانی و فرهنگی، همانند همه شهروندان این منطقه، برخوردار می‌گردند.

۱۲- جامعه دمکراتیک، موظف است یک زندگی شاد، و ایمن را برای همه سالمندان مهیا کند.

۱۳- مجازات اعدام و حبس ابد یا هر نوع مجازات، متضمن تعرض به جسم افراد تحت هر شرایطی ممنوع است.

۱٤- دیدگاه اکولوژیک و زیست محیط و حفاظت از آن، جزء وظایف همه شهروندان است و در این مورد آموزش‌های لازم در برنامه های آموزشی و پرورشی گنجانده شده و پیگیرانه دنبال می‌گردد.

۱٥- در جامعه دمکراتیک طبق اصول دموکراتیك اعتراض و اعتصاب به‌شکل فردی یا جمعی حق بی‌قید و شرط همه شهروندان است. هر فرد و جمعی مجازاست هر حزب، تشکل، یا سندیکائی را ایجاد کند و یا به چنین نهادهایی بپیوندد.

۱٦- اساس روابط دیپلماتیک نه رقابت و تحمیل، بلکه برابری و دوستی باید باشد. روابط دیپلماتیک علنی بوده و همه شهروندان در جریان نتایج آن قرار خواهند گرفت.

۱۷- در جامعه دمکراتیک، باید آزادی بیان، اندیشه، قلم و تشکل برای همه شهروندان تامین و تضمین شود.

با توجه به خیزش‌های همگانی اخیر در ایران و برجستگی آشکار مطالبات اقتصادی مزدبگیران و بازنشستگان، این پلاتفرم خواستار آن است که کنفدرالیسم دموکراتیک آینده در ایران با بازپس گیری همه سرمایه‌های موسسات مذهبی، مانند آستان قدس رضوی، سرمایه‌های متعلق به سپاه پاسداران و بسیج، و همچنین همه سرمایه‌های کلان و انتقال آن‌ها به

ادامه در ص 4

رئوس راهکارهای ...

مالکیت عمومی شهروندان؛ تحقق نقشه‌مند و هر چه سریع‌تر مطالبات زیر را تضمین کند:

۱- اجرای فوری برابری دستمزد یا حقوق زنان و مردان.
۲- تامین رایگان آموزش و پرورش از سن مهد کودک تا تحصیلات عالی.
۳- تامین یک زندگی انسانی برای بی‌کاران.
٤- تامین مسکن مناسب، با استانداردهای امروزین برای همه آحاد جامعه.
٥- تامین و بهبود کامل امکانات رایگان خدمات بهداشتی و درمانی برای همگان.
٦- تامین رایگان یک زندگی انسانی برای افراد سالمند و ناتوان.

پلاتفرم دموکراتیک جنبش‌ها و خلق‌های ایران همه جنبش‌های ملی دموکراتیک خلق‌های ایران، نیروهای چپ، سوسیالیست، کارگری، سکولار، آنارشیست، آزادی‌خواه و عدالت‌جو را در ایران، منطقه و در سطح جهانی به مبارزه فعال و متحد بر علیه جمهوری اسلامی دعوت می‌کند.

پلاتفرم دموکراتیک جنبش‌ها و خلق‌های ایران، صریحا اعلام می‌کند که کنفدرالیسم دمکراتیک، حقوق جهان‌شمول انسان را حقوق مسلم شهروندان می‌داند و با سرنگونی جمهوری اسلامی و تغییر حاکمیت کنونی ایران، همه این حقوق را به‌عنوان مبنای قوانین جامعه قرار خواهد داد.

پلاتفرم دموکراتیک جنبش‌ها و خلق‌های ایران، از همه خلق‌های ایران و مردم آزاده و برابری‌طلب، سازمان‌ها و احزاب سیاسی مردمی، تشکل‌های توده‌ای، کارگری و فعالین سیاسی، اجتماعی و فرهنگی دعوت به همکاری و پیوستن به این پلاتفرم می‌کند.

ژانویه 2018

ارزیابی مختصر از کنفرانس پلاتفرم دموکراتیک جنبش‌ها و خلق‌های ایران

در جلسه‌ای که با حدود 30 نفر مهمانان و سخنرانان و اداره کنندگان کنفرانس در شب پایانی کنفرانس برگزار شد بهرام رحمانی از سوی شورای برگزاری کنفرانس بروکسل، ضمن خسته نباشید و خوش‌آمدگویی از هشت سخنران و 4 مدیر کنفرانس و همچنین حدود 150 نفر حضار که در این کنفرانس حضور داشتند تشکر کرد و گفت؛ به اطلاع شما برسانم که مباحث کنفرانس همزمان از چندین شبکه اجتماعی و تلویزیون‌های سراسری و منطقه‌ای منتشر می‌شد در ایران انعکاس وسیعی داشته است. به علاوه سخنرانان که به زبان‌های انگلیسی، کردی و فارسی سخنرانی می‌کردند همزمان به هیمن سه زبان ترجمه می‌شدند. در عین حال اضافه کنم که بی‌تردید این حرکت ما کمبودهایی داشته که شما عزیزان می‌توانید به آن‌ها اشاره کنید. وی همچنین در رابطه با هزینه‌های مالی کنفرانس نیز گفت: شرکت کنندگان با هزینه و امانات خود شرکت کرده‌اند و ما هیچ هزینه‌ای برای حضور آن‌ها در این کنرانس نکرده‌ایم. ما فقط هزینه و مکان 7 تن از سخنرانان و یکی از اداره‌کنندگان کنفرانس با گرفتن اسپانسور را تامین کرده‌ایم. همچنین برای سالن کنفرانس نیز پولی پرداخت نکرده‌ایم. جا دارد در اینجا از این اسپانسورها، یعنی از مسئولین «ك ن ك «و »انستیتوی کردی - بروکسل»، رفقای پژاك و همچنین دوستانی که در تدارکات و هزینه‌ها و جا به ما کمك کردند، سپاس‌گزاری کنم. رحمانی با این توضیحات، ادامه جلسه را به سخنان و اظهارنظرهای حضار سپرد.

***

نقطه نظرات برخی حضار در مورد کنفرانس:

فرهاد بشارت: حقوق دگرباشان را می‌شود در قطعنامه گنجاند، همچنان که »ه د پ «هم به این مسئله توجه دارد. پلاتفرم با توجه به سنگینی مطالبات کارگری، باید استراتژی و نگاه اقتصادی را در مواضع خود بگنجاند و مسئله نگاه طبقاتی و اقتصادی و راه‌کارهای اقتصادی را تدوین کند.

صلاح عباسی: مفاهیم شفاف نیستند. هر کس دیدگاه خود را ارائه داد و فرم سیاسی که آینده چه خواهد شد همه‌جانبه مطرح نشد. گرایشات مرکزگرا و تجزیه‌طلب وجود دارند. اما گرایش پژاك هم وجود دارد که باید این راه‌حل را شفاف‌تر بیان کند.

سعید سنندجی: تشکر می‌کنم کنفرانس خوبی بود. من جنگ را محکوم می‌کنم اما مداخله را نه. چون مدل جامعه آمریکا و انگلیس ترجیح من است نه ایران و ترکیه. مبنای حقوق بشری برای جامعه مطرح شود نه ملیت و غیره.

اهون: پلاتفرم نوپاست و می‌شود آن را تکوین داد. پلاتفرم کنفدرالیسم دمکراتیک را اساس قرار می‌دهد و در کلیات با هم موافقیم. اما یك پشتیبانی عظیم تئوریکی و پراکتیکی هم پشت این کنفدرالیسم دمکراتیک هست. آقای اوجالان مجموعه کتاب پنج جلدی نوشته که این سیاست را همه‌جانبه تجزیه و تحلیل کرده است. اما این مسئله مطلق نیست و برای گسترش و توسعه باز است. باید کنفدرالیسم دموکراتیك را با جاهایی مثل ایران تطبیق داد. ناروشنی مفاهیم هم به دلیل نوپایی پلاتفرم است.

دوست داشتیم ترکیب متفاوت‌تر بود اما زمان کم بود. شفاف نبودن مسئله جنبش‌ها و خلق‌ها باید در کارهای بعدی کمرنگ و برطرف شود.

دکتر گلمراد مرادی: مسئله به کار بردن واژه اقوام، من را زجر می‌دهد. قوم و ملت و ... تعاریف خود را دارند و باید عادت کنیم و از واژه ملت نهراسیم.

دکتر ملازادگان: زبان بین دو ملت باید نوترال باشد و می‌شه ایران چند ملیتی را مطرح کرد.

مونا سیلابی: مکانیزم کار و عضویت در پلاتفرم چیست؟ آیا فقط اشخاص می‌توانند بیایند یا احزاب هم می‌توانند در پلاتفرم باشند. مسئله زبان را می‌توان حل کرد مثل اتحادیه اروپا که تعداد زیادی زبان با هم در این اتحادیه اروپا کار می‌کنند.

فرهاد بشارت: مداخله نیروهای انقلابی و آزادی‌خواه در جنبش‌های سیاسی –اجتماعی بسیار مثبت بوده و جای تقدیر دارد. اما مداخله دولت‌ها را باید قویا محکوم کرد و جلوشان را گرفت.

بهرام رحمانی: خانم مونا، حقیقتا ما هنوز فرصت نکرده‌ایم به مسئله عضوت افراد و احزاب در پلاتفرم بپردازیم. چرا که نخستین برنامه ما این بود که این کنفرانس را برگزار کنیم و سپس به مسائل دیگر، به‌ویژه امر مهم عضویت بپردازیم.

همچنین رفیق دیگری در باره چرایی مخالفت با مداخله دولت‌ها سئوال کرد. به‌نظر من، اولا مداخله دولت‌ها در راستای منافع اقتصادی، سیاسی و نظامی‌شان است و عملا هم تاریخ نشان داده است که آن‌ها در هر جایی مداخله کرده‌اند ویرانی و فلاکت انسانی به بار آورده‌اند. نگاه کنید به لیبی، عراق، افغانستان، سوریه و... اما به قول رفیق فرهاد، ما نه تنها با حمایت و پشتیبانی نیروهای مردمی در جنبش‌های سیاسی - اجتماعی و انقلاب مخالف نیستیم، بلکه از هرگونه اقدام و تلاش آن‌ها استقبال می‌کنیم. بنابراین، ما باید حمایت‌های مردمی و انترناسیونالیستی را با دخالت‌های ویرانگر دولت‌ها جدا کنیم. با جنگ و کشورگشایی و خونریزی هرگز صلح و آزادی و دموکراسی بر قرار نمی‌شود بنابراین، من شدیدا با دخالت دولت‌ها در جنبش‌های سیاسی - اجتماعی کشورهای دیگر، مخالفم و اقدام آن‌ها را محکوم می‌کنم.

پیشنهادها:

- به قطعنامه پایانی چیزی اضافه نشود و همان مصوبه کنفرانس، مبنا قرار گیرد.

- تدوین نامه سرگشاده‌ای در رابطه با وضع حقوق بشر در ایران و ارسال آن به رسانه ها و نهادها.

- جلسات پلاتفرم در شهرهای مختلف اروپا برگزار گردد و نظرخواهی شود.

جمع‌بندی توسط بهرام رحمانی و ختم جلسه:

رفقا خیلی ممنونم که اظهارنظر کردید. اولا خدمتتان عرض کنم که ما به هیچ‌وجه از سخنران سئوال نکردیم که مضمومن و محتوای بحثشان چیست؟ اساسا چنین سئوالی صحیح نیست چون که آزادی بیان و اندیشه برای ما فرض است. از این‌رو، ما فقط مباحث کنفرانس را در یک جمله خلاصه کردیم: «کنفرانس پلاتفرم جنبش‌ها و خلق‌های ایران.» بنابراین سخنرانان، مواضع خود را مطرح کردند و قرار هم نبود ما از این مباحث مخرج مشترک بگیریم و به یک جمع‌بندی مشترک برسیم.

ادامه در ص 6

قطعنامه پایانی کنفرانس (پلاتفرم دموکراتیک جنبش‌ها و خلق‌های ایران) بروکسل – اتحادیه اروپا 11 ژانویه 2018

ما در جهانی زندگی می‌کنیم که استثمار انسان توسط انسان، اعمال ستم و تبعیض گسترده بر زنان، تخریب زیست محیطی کره زمین برای همه موجودات آن به امری روزانه تبدیل شده است. جنگ، بیکاری، بردگی، به کار گماردن کودکان، تن فروشی، رقابت و کاهش سطح زندگی مزدبگیران، روال عادی زندگی در جهان و به‌خصوص در خاورمیانه و ایران شده است. تمام دولت‌های موجود در جهان و به ویژه خاورمیانه در ایجاد این وضعیت بدرجات مختلف سهیم، و ذینفع هستند. این دولت‌ها هر نام و نشانی که داشته باشند در واقع دولت‌های استثمارگر هستند.
طی چند دهه اخیر، از یک‌سو اقدامات بعضی از نیروهای جهانی برای ترسیم خاورمیانه‌ای نو و منطبق با منافع سیاسی و اقتصادی خود در منطقه و از سوی دیگر اصرار بر حفظ موقعیت خود از سوی دولت‌ملت‌های مستبد و تمامیت‌خواه منطقه از جمله جمهوری اسلامی ایران منطقه را به آشوب کشیده است و مصیبت‌ها و ویرانگری های مضاعفی را بر خلق‌های منطقه تحمیل کرده است. در این گیر و دار خلق‌ها و جنبش‌های دموکراتیک آن‌ها تلاش‌هایی را که برای تامین منافع خلقی انجام داده‌اند ولی متاسفانه به دلیل نارسایی‌های عملی و برنامه‌ریزی‌های تاکتیک و استراتژی تاکنون نتوانسته‌اند راه به جایی ببرند و به دلیل برخوردهای مستبدانه در کوتاه مدت به انحراف و شکست کشیده شده‌اند و لذا زمینه برای یغماگری و سرکوب نیروهای مردمی، هموار گشته است.
همچنین بهار عربی در کشورهای عربی و اعتراضات مردم در ایران در سال ۲۰۰۹ تحولاتی را از سر گذراندند و تجارب تلخ و آموزنده‌ای را کسب کردند. این جنبش‌ها به این دلیل مطالبات اصلی، صریح و سراسری نداشته‌اند با بن‌بست روبرو شده‌اند، این هم ما را ناچار می‌گرداند که به جستجوی راهکارهای واقع‌بینانه و عملی بپردازیم.

تجربه موفق و تا کنونی کنفدرالیسم دموکراتیک در شمال سوریه(روژآوا) نشان می‌دهد که راه ممکن و آلترناتیو عملی دیگری هم وجود دارد، آلترناتیو امروز برای خاورمیانه و بالاخص ایران می‌تواند با کنفدرالیسم دموکراتیک، ملت دموکراتیک و خود مدیریتی دموکراتیک در کمون‌های خود گردان با توجه با خصوصیات اتنیکی، فرهنگی و اجتماعی هر منطقه به سازماندهی بپردازد.
همان‌طور که همه به درستی می دانیم، ایران سرزمینی است با خلق های متعدد و جغرافیای متنوع، از این‌رو، در چهارچوب طرح کنفدرالیسم دموکراتیک هر یك از این خلق‌ها، از حق تعیین سرنوشت خویش، با تشکیل ملت دموکراتیک و با ایجاد خود مدیریتی دموکراتیک به منظور حق تعیین سرنوشت در مقیاس محلی و سراسری برخوردار است. یعنی به‌جای تشکیل یک «دولت - ملت» می‌توان به برساخت ملت دمکراتیک با تنوع فرهنگ‌ها و زبان‌های گوناگون در این سرزمین مشترك پرداخت. یعنی جامعه ایران متشکل از تمام خلق‌ها در سرزمینی مشترك با اتحاد داوطلبانه و با حقوق برابر در چهار چوب ترسیم قوانین و مقررات دموکراتیك است و از این رهگذر می‌توانند در کنار هم به همزیستی مسالمت‌آمیزی دست یابند. بدین ترتیب تمام خلق‌های ایران هم به حقوق ملی - دموکراتیك و حق تعین سرنوشت خود خواهند رسید و هم با ایجاد اتحاد دموکراتیك و داوطلبانه مانع گسست این خلق‌ها که دارای روابط تاریخی مشترک و طولانی هستند خواهند شد. بدیهی است، اگر این خواست برحق محقق نگردد، خلق‌های تحت ستم داخل جغرافیای ایران اعم از آذری، بلوچ، عرب، کرد، فارس، ترکمن، لر و ...

این حق را خواهند داشت که آلترناتیوهای دیگر را تا سطح گسستن و ایجاد ملت - دموکراتیك خود برگزینند.
بر کسی پوشیده نیست که سیاست آسمیلاسیون و استحاله ارزش‌های فرهنگی خلق‌ها و بنیادهای هویتی ایران، روز بروز عمیق‌تر می‌گردد. زنان در زیر لوای قوانین شریعتی و مردسالارانه جمهوری اسلامی بیش‌ترین سرکوب و ظلم را متحمل شده‌اند؛ کودکان، جوانان، دانش‌جویان و کارگران روزبه‌روز بیش‌تر مورد تعرض و سرکوب سیاست‌های ارتجاعی جمهوری اسلامی قرار گرفته‌اند، به‌طور کلی ایران به پرچمدار نقض حقوق بشر تبدیل شده است. زندان، شکنجه و اعدام مخالفین به امری روزمره تبدیل گشته است. در نتیجه اختلاس‌های دولتی و تبعیض‌های طبقاتی، گرسنگی، بیکاری و فقر روزبه‌روز افزایش یافته است. در نتیجه سیاست‌های سرکوبگرانه و توتالیتاریستی جمهوری اسلامی هر روز بیش‌تر از پیش عرصه بر دگر اندیشان و مخالفان سیاست‌های جمهوری اسلامی تنگ شده است. بدون تردید می‌توان به موارد زیادی اشاره کرد که به وضوح دلالت بر سیاست سرکوبگرانه و غیر دموکراتیك جمهوری اسلامی دارد. آنچه که همچنان در شرایط کنونی و با توجه به تحولاتی که در سطح جامعه در جریان است موجب نگرانی می شود، سکوت بسیاری از نهادهای بین‌المللی در برابر این سرکوبگری‌ها است.

با توجه به برگزاری کنفرانس ما در پارلمان اتحادیه اروپا، ذیلاً به نکاتی در قبال مواضع دولت‌های عضو اتحادیه اروپا با جمهوری اسلامی اشاره می‌کنیم:

۱- اتحادیه اروپا در برابر سیاست‌های زن‌ستیزانه، نقض حقوق بشر و اعمال زندان، شکنجه و اعدام از سوی جمهوری اسلامی موضعی جدی اتخاذ نکرده و در خصوص این برخوردهای غیرانسانی آن را به‌طور صریح محکوم نمی‌کند و تنها به منافع و روابط اقتصادی خویش می‌اندیشد.

ادامه در ص 6

قطعنامه پایانی کنفرانس ...

۲- اتحادیه اروپا در برابر بی‌عدالتی‌های سیاست‌های غیرانسانی جمهوری اسلامی در قبال کودکان و جوانان و گسترش و افزایش بی‌عدالتی‌های اجتماعی که موجب افزایش فقر و فشار مضاعف بر طبقات پایینی جامعه ایران می‌شود کاملا بی‌تفاوت است.

۳- کنفرانس پلاتفرم دمکراتیک جنبش‌ها و خلق‌های ایران مصراً خواستار آزادی سریع و بی‌قید و شرط همه زندانیان سیاسی ایران و خاورمیانه از جمله آزادی رفیق عبداله اوجالان است که از دو سال پیش تاکنون اطلاعی از وضعیت او در دست نیست.

۴- کنفرانس پلاتفرم دمکراتیک جنبش‌ها و خلق‌های ایران بدین وسیله حمایت کامل خود را از کلیه جنبش‌های کارگری، دانشجویی، زنان و فعالیت‌های محیط زیستی اعلام می‌دارد.

۵- کنفرانس پلاتفرم دمکراتیک جنبش‌ها و خلق‌های ایران ضمن تاکید و حمایت کامل از ظرفیت و توامندی جنبش‌ها و خیزش‌های مردمی در ایران، هر گونه مداخله سیاسی، اقتصادی و نظامی در امور ایران را قویا محکوم می‌کند و امید بستن به اصلاحات حکومت اسلامی را مردود می‌داند.

پلاتفرم دموکراتیک جنبش‌ها و خلق‌های ایران، از همه خلق‌های ایران و مردم آزاده و برابری‌طلب، سازمان‌ها و احزاب سیاسی مردمی، تشکل‌های توده‌ای، کارگری و فعالین سیاسی، اجتماعی و فرهنگی جهان انتظار دارد که از جنبش جدید مردم ایران در رسیدن به یك جامعه آزاد ، برابر و دموکراتیك حمایت کنند.

11 ژانویه 2018

ارزیابی مختصر از کنفرانس ...

به علاوه بی‌تردید ما کمبودهایی در این کنفرانس داشتیم از این‌رو، ما با پیشنهادات و انتقادات سازنده و دوستانه با صمیمت استقبال می‌کنیم.

به مسائل زبان اشاره شد روشن است که در آینده ایران، باید همه زبان‌های مطرح در سراسر ایران، از جایگاه برابری برخوردار باشند و هیچ زبانی و ملیتی نباید بر زبان و ملیت دیگر برتر باشد. تاکید شد که ما باید به جایگاه مبارزه طبقاتی در ایران اهمیت ویژه‌ای بدهیم تاکید به جا و مهمی است. درباره دخالت و عدم دخالت دولت‌ها در امور داخلی کشورها به ویژه ایران هم در این جلسه و هم در اجلاس کنفرانس صحبت شد. من و رفیق فرهاد بشارت و یکی دیگر از رفقا نامش یادم نیست در جلسه کنفرانس، با هرگونه دخالت دولت‌ها در جنبش مردمی ایران مخالفت کردیم و دخالت آن‌ها در کشورهای دیگر را نیز محکوم نمودیم. هم چنین قطعنامه به همراه چند پیشنهادی که در کنفرانس و کتبا قرائت گردید و مورد تصویب قرار گرفت به همان شکل منتشر خواهد شد و متاسفانه نمی‌توانیم پیشنهادات این جلسه را در آن بگنجانیم.

مجموعه سخنرانی‌ها و قطعنامه کنفرانس را به صورت کتاب تدوین و منتشر خواهیم کرد. همان‌طور که من در کنفرانس نیز گفتم از همه علاقه‌مندان دعوت می‌کنیم با این پلاتفرم همراه شوند و از پیشنهادت و نقدها نیز استقبال می‌کنیم. در رابطه با احزاب ایرانی، تاکنون حزب حیات آزادی(پژاک) کنفدرالیسم دمکراتیک را در برنامه خود دارد. اما ما آماده‌ایم با همه سازمان‌ها و احزاب چپ و سکولار و برابری‌طلب و عدالتجوی ایرانی، چه موافق و چه مخالف ما باشند آماده‌ایم در رابطه با تحولات ایران دیالوگ داشته باشیم. چرا که رابطه و دیالوگ به معنی همنظری نیست اما می‌تواند رابطه دوستانه با نیروهای مختلف جامعه ایران برقرار شودو این روابطه می‌تواند در آینده از هرگونه کشمکش و درگیری خصمانه احتمالی، جلوگیری کند. یعنی ما می‌توانیم مخالف سیاسی همدیگر باشیم نه دشمن همدیگر. ماه به زودی رئوس راهکارهای »پلاتفرم جنبش‌ها و خلق‌های ایران «را منتشر خواهیم کرد.

در پایان یکبار دیگر از سخنرانان خانم مونا سیلاقی(درباره خلق عرب)، ژاله احمدی (مسئله زنان ایران)، عباس ولی(درباره خلق کرد)، فرهاد بشارت(درباره خلق آذری)، ناصر بلیده ای(درباره خلق بلوچ)، جلال سبزواری (درباره خلق فارس)، حسن مکارمی(حقوق بشر در ایران)، بهرام رحمانی(چاره‌یابی دمکراتیک برای آینده جامعه ایران) و سیامند معینی (چاره‌یابی دمکراتیک برای آینده جامعه ایران) سخنرانی کردند؛ همچنین اداره‌کنندگان پانل خانم‌ها محبوبه مشکین، خانم غزال علیالی، سارا محمدی و خانم ژالانه ضیائی، تشگر می‌کنم و از حضار نیز سپاسگزاریم که در این کنفرانس، با هزینه و امکانات خودشان شرکت کردند.

شرکت‌کنندگان در کل ارزیابی مثبتی از نحوه برگزاری و هماهنگی و نظم کنفرانس داشتند. امکانات، سازمان‌دهی و پذیرایی و ترانسپورت خوب بوده است.

ممنون از همه شما عزیزان. جلسه ما به پایان رسید موفق و پیروز باشد.

شب یازدهم ژانویه 2018

وجدان مردم آزادی‌خواه جهان بیدار است
بیانیه نویسندگان و هنرمندان و روزنامه‌نگاران
علیه تجاوز نظامی ارتش ترکیه به عفرین(کردستان سوریه)!

انسان‌های آگاه

ارتش ترکیه در دو روز گذشته عملیات مرگ‌بار نظامی خود را در خاک سوریه علیه مردم روژاوا و نیروی مدافع کانتون دمکراتیک-خودمدیریت عفرین آغاز کرده است. براساس آخرین گزارش‌ها، نیروی هوایی ارتش ترکیه با به‌کارگیری 72 فروند جت جنگی، حداقل 154 حمله هوایی برعلیه مردم کانتون عفرین انجام داده و با بمباران مرکز شهر و مناطقی چون جندرس، راجو، شرا، شیراوا و مابات، ده ها تن از شهروندان این منطقه را به قتل رسانده و یا زخمی کرده است.

ارتش حکومت ترکیه، اعلام کرده است که از ظهر یک شنبه 21 ژانویه 2018، وارد منطقه عفرین شده و قصد دارد این کانتون را از وجود یگان‌های مدافع خلق پاک‌سازی کند. گفته می‌شود عملیات اخیر ترکیه به سردمداری رجب طیب اردوغان، در جهت نسل‌کشی و آزادی‌کشی و برچیدن سیستم سیاسی کنفدرالیسم دموکراتیک که با مناسبت شورایی و دموکراسی مستقیم و با اراده مردم اداره می‌شود آغاز کرده است. آغاز و اجرای این عملیات جنگ‌طلبانه و کشورگشایی تجاوزگرانه با موافقت ضمنی و پنهانی برخی دولت‌ها و قدرت‌های سرمایه‌داری جهانی دخالتگر در جنگ و بحران سوریه صورت گرفته است.

ما امضاءکنندگان این بیانیه، حملات بی‌رحمانه و وحشیانه ارتش ترکیه و تجاوز و تحمیل جنگ زمینی و هوایی به مردم سوریه و نیروهای مدافع خلق در عفرین »روژاوا «و سکوت دولت‌های مدعی صلح، دموکراسی و حقوق بشر که با تائید و یا بی تفاوتی به تجاوزگری فاجعه‌آمیز دولت ترکیه دامن می زنند را به شدت شرم آور می دانیم و همه شرکای آشکار و پنهان این تجاوز ضدبشری را محکوم می کنیم.

وجدان‌های بیدار در جهان، مدافع حق زندگی آزادی برای همه مردم اند. ما امضاء کنندگان این بیانیه از نهادهای دمکراتیک نویسندگان، روزنامه‌نگاران، هنرمندان، کارگران، زنان، و دانشجویان می‌خواهیم با محکوم کردن این جنگ طلبی و رفتار غیرانسانی دولت های ستمگر، از بروز یک فاجعه بزرگ انسانی در عفرین جلوگیری کنند.

ما عقیده داریم شهروندان عفرین همچون دیگر نیروهای آزاده و مردمی در خاورمیانه که از سیاست‌های مداوم سرکوبگرانه، بی‌حقوق و ستم و استثمار حکومت‌ها به تنگ آمده‌اند جهان دیگری می‌خواهند؛ جهانی آزاد و برابر و انسانی! بنا براین، افکار عمومی مترقی و پیشرو جهان، نباید مردم صلح‌طلب، برابری‌طلب و آزادی‌خواه کانتون خودمدیریت عفرین را در برابر تجاوزگری

ص7

وجدان مردم آزادی‌خواه جهان بیدار است

بیانیه نویسندگان و هنرمندان و روزنامه‌نگاران

....

و نیروهای سیاه منطقه‌ای تنها بگذارد. افکار عمومی بیدار و آگاه جهان می‌باید جهت جلوگیری از تکرار مجدد فجایعی چون کشتار مردم کوبانی توسط داعش و جنایت نسل‌کشی ارمنی‌ها توسط ترک‌های عثمانی، دست به اقدامات موثر و ضروری بزنند تا مانع از نسل برافکنی مردم عفرین و نابودی سیستم دموکراتیک و شورایی بوسیله دولت نئوعثمانی اردوغان شود.

امضاءکنندگان:

*سیروس بینا، استاد دانشگاه و عضو شورایعالی اقتصاددانان پشتیبان صلح و امنیت
*بهروز شیدا، منتقد و پژوهشگر ادبی
میرزاآقا عسگری مانی، شاعر و نویسنده و مدیر رادیو مانی
*فرهاد بشارت، تحلیلگر مسایل سیاسی
*علی اصغر فرداد، شاعر و مترجم
*بهرام رحمانی نویسنده و تحلیلگر سیاسی
*مراد عظیمی، فعال کارگری و مترجم
*سودابه اردوان، هنرمند نقاش
*ابوالفضل اردوخانی، طنزنویس
*بابك سالاری، عکاس و مدرس
*فریار اسدیان، شاعر
*بهرنگ زندی، روزنامه‌نگار
*نعمت علی مرادی، مدیر انتشارات ارزان - استکهلم
*دکتر گل مراد مرادی؛ نویسنده و مترجم
*شهروز رشید، نویسنده و شاعر
*علی کامرانی، بازیگر تئاتر و سینما و شاعر
*شاهین محمدی، کارشناس زبان و ادبیات انگلیسی

*اسفندیار منفردزاده، موسیقی‌دان و آهنگ‌ساز
*حسن حسام، شاعر
*حسین دریانی، بازیگر تئاتر
*منوچهر دوستی، شاعر
*محمد رضا روحانی وکیل دادگستری
*حسین افصحی - نویسنده، بازیگر و کارگردان
*تورج اسپری، نویسنده، شاعر و روزنامه‌نگار
*شهره شعاعی، فوق لیسانس زبان‌شناسی
*جلال سبزواری، پژوهشگر ادبیات فارسی

*کانون فرهنگی بامداد - استکهلم
*سایت لجور: www.lajvar.se
*بهروز سورن، مدیر سایت گزارشگران: http://www.gozareshgar.com/
*سایت آزادی بیان: www.azadi-b.com

A plea to the Liberal conscience of the global village ….

Signatories:

Cyrus Bina, university professor and member of the Supreme Council of Economists for peace and security
Behrouz Shayda, literary critic and researcher
Mirza Akah Asgari Mani, poet and writer and director of Radio Mani
Farhad Besharat, political affairs analyst
Ali Asghar Fardad, Poet and Translator
Bahram Rahmani, author and political analyst
Murad Azimi, translator
Sudabeh Ardavan, painter and cartoonist
Abolfazl Erdokhani, satirist
Babak Salari, photographer and instructor
Fayyar Asadian, poet
Behrang Zandi, journalist
Nemat Ali Moradi, Director of Arzan Publication-Stockholm
Gol Morad Moradi PhD.; Author and Translator
Shahrooz Rashid, writer and poet
Ali Kamrani, stage actor and poet
Shahin Moahammadi, Literary critic and blogger
Esfandiar Monfared Zade, Musician and composer

Hasan Hesam, Poet
Hosein Daryani, Theater Actor
Manoochehr Doosti, Poet
Mohammad Reza Rohani, Lawyer

Hosein Daryani, Theater Actor
Manoochehr Doosti, Poet
Mohammad Reza Rohani, Lawyer

Supported by:

Bamdad Cultural Center – Stockholm
www.lajvar.se
www.gozareshgar.com
www.azadi-b.com
www.etehad-k.com
Radio Payam- Canada: www.facebook.com/radiopayam

Reach out to us at:

bahram.rehmani@gmail.com

***

*صدیق جهانی، مدیرمسئول سایت اتحاد کارگری:
www.etehad-k.com
* رادیو پیام - کانادا:
https://www.facebook.com/radiopayam

*آدرس امیل تماس:
bahram.rehmani@gmail.com

Translator:
Shahin Mohammadi

Commun: The Democratic Platform of Iranian Movements and People Journal
Editor: Bahram Rahmani - bahram.rehmani@gmail.com
Colleagues: Ghazal Aliyali, Ehwen Chiyako, Shahin Mohammadi, Jalal Sbzvari, Amin Gazaei, Vahid Mohammadi.
30 February 2018 NO: 1

A plea to the Liberal conscience of the global village
A statement by a group of writers, artists and journalists Against Turkish military invasion of Afrin (Syrian Kurdistan)!

To The free and freedom-loving people of the world:

In the past two days, the Turkish army has carried out a deadly military attack on the Syrian territory against the people of Rojava (The Democratic Federation of Northern Syria) and the defensive forces of the democratic, self-governing canton of Afrin. According to the latest reports, the Turkish military air force jet fighter, using 72 aircraft, carried out at least 154 airstrikes against the people of Afrin Canton, and with the bombardment of the city center and areas such as Madras, Rajov, Shara, Shirava and Mobat, killed and wounded at least dozens of citizens in this area.

The Turkish government's army has announced that since Wednesday January 21, 2018 marched on Afrin area, and intends to clear the canton from the People's Defense Units. it should be noted that the aim of recent militery attack of Turkey led by Recep Tayyip Erdoğan is genocide and stifling the liberation movement and dismantling of the Political system of democratic Confederacy, which is governed by the rule of law and direct democracy and by the will of the people.

The launch and implementation of this warlike and aggressive attack has been implicitly and secretly agreed upon by some of the capitalist states and world powers involved in the Syrian crisis.

The Syrian people and People's Defense Units in the Afrin Region of "Rojava", And the silence of states that allegedly defend peace, democracy and human rights, which in reality by endorsing or acting as a passive bystander to this disastrous aggression of the Turkish government fan this blatant aggression.

The Conscientious people throughout the world defend the basic right to life and freedom of all people. We, the signatories of this statement, urge the democratic institutions of writers, journalists, artists, workers, women, and students associations to condemn this hostility and inhuman actions of the oppressive governments, and prevent the occurrence of a large "human catastrophe".

We believe that Afrin's people, like other free and democratic forces in the Middle East, who are plagued with the oppressive and tyrannical policies of the governments, want another world; a Free and equal and humane world! Therefore, the progressive people of the world should not leave the peaceful and liberal people of the self-governing Afrin Canton alone against the aggressions and crimes of the Erdoğan Army and other despotic forces of the region. The Conscientious and freedom-loving people throughout the world must take effective and necessary measures to prevent the recurrence of catastrophes such as the killing of Kobani people by the Islamic State and the Armenian genocide committed by the Ottoman Turks, be that effectively prevent the genocide of the people of Afrin and the destruction of the democratic system by the neo-ottomans' government of Erdoğan.

Sidan 7